

SPOMINSKA OBLETNICA

Milena Koren-Božiček

Galerija KC Ivana Napotnika Velenje

**SPOMIN NA LJUBEZNIVEGA
PROFESORJA IN
SPOŠTOVANEGA SLIKARJA
ARISTIDA ZORNIKA
(1913-1985)**

Dvajset let je minilo, ko je Aristid Zornik prišel v Velenje. Deset let je poučeval več generacij velenjskih gimnazijcev, med katerimi sem bila tudi sama in se ga z velikim spoštovanjem spominjam kot natančnega in preudarnega pedagoga.

9. julija 1995 je minilo deset let od smrti ARISTIDA ZORNIKA, ki je omagal pod težko boleznijo.

Zornik se je rodil leta 1913 v Kopru, v štiričlanski delavski družini. Ob izbruhu 1. svetovne vojne se je družina zatekla v Maribor in se naselila na Pobrežju. Tu je Zornik obiskoval osnovno in meščansko šolo. Njegov slikarski talent je opazil prof. Ivan Poljanec, ki ga je navduševal za študij slikarstva, vendar pa se je Zornik odločil za ročno delo - tehnično vzgojo - na učiteljskišću v Mariboru. Po končanem učiteljskišću leta 1935 si je Zornik

Aristid Zornik (1913-1985)

želel nadaljevati študij likovne umetnosti, vendar ga zaradi očetove smrti in materine bolezni ni zmožel. To bolečino je hotel kar najhitreje pozabiti in preboleti. Moral je sam skrbeti zase, zato se je zaposlil kot učitelj najprej na Rakovcu nad Vitanjem, nato še v Prekmurju (Radmožanci, Gomilica in Odranci, kjer je služboval do 2. svetovne vojne). Mater in brata Klavdija so odpeljali v Bosno, njega pa v taborišča Hohen Fels, Ananburg,

Luebeck in Hamburg. Njihova hiša v Mariboru je bila porušena ob zadnjem bombardiranju tega mesta leta 1945.

Po končani vojni se je vrnil v Prekmurje kot učitelj. V letih 1952-54 je končal pedagoško akademijo v Mariboru in se posvetil poučevanju tehnične vzgoje v Slovenskih goricah (Jarenina, Lenart) in v Račah ter Mariboru. Za slikarstvo je bilo v teh letih malo prostora. Vse, kar je naslikal, je poklonil prijateljem.

Leta 1966 je prišel v Velenje in na gimnaziji poučeval tehnični pouk vse do upokojitve leta 1976. Leta 1970 je imel v Velenju svojo prvo samostojno razstavo v takrat edinem razstavišču - Delavskem klubu. Vedno bolj zavzeto se je posvečal slikarstvu in razstave so se kar vrstile.

V Kulturnem centru je razstavljal l. 1979 (s prvim katalogom). Obiskovalci razstave so bili navdušeni ob njegovih slikah in mnoge od njih so dobile nov dom. Leta 1983 mu je Kulturna skupnost Velenje podelila Napotnikovo plaketo, v Galeriji KC Ivana Napotnika pa je imel samostojno razstavo ob svoji sedemdesetletnici. Velenjčani so ga zelo cenili in hitro sprejeli za svojega.

Po njegovi smrti leta 1985 je Kulturna skupnost občine Velenje odkupila del njegove zapuščine, ki jo hranimo v depojih Galerije. V letu 1994 je Galerija KC Ivana Napotnika v sodelovanju z razstaviščem Gorenje-Servis pripravila spominsko razstavo njegovih del.

V Zornikovem opusu prevladujejo tihožitja, krajine in žanrski motivi. Te je naslikal v številnih akvarelih in oljih. Olja na platnu so slikana plastično in z lopatico. Cvetje je naslikano s posebno ljubeznijo poetičnega realizma. V krajinah in vedutah Velenja je kolorit veder in optimističen. Posebno rad je slikal Velenjski grad in njegovo okolico. Ta grad mu je pomenil simbol tega mesta in preko njega je predstavljal njegovo identiteto. V žanrskih motivih je pripadnost slovenski pokrajini še posebej občutena. Motivi niso posnetki narave in žanra, združeni so v izmišljenem motivu, ki je vsaj posredno vezan na Velenje.

Iz spominov na njegov ljubezniv in hkrati nekoliko hudomušen lik mi je najbolj ostalo v spominu to, da je na svojem

domu imel vedno šopek rož, ki jih je takoj, ko jih je dobil, nabral ali pa kupil, najprej naslikal. Sam mi je nekoč povedal, da je s cvetjem začel svojo slikarsko pot. Kasneje je poskusil tudi z abstrakcijo, vendar ga ni prevzela. Narava mu je pomenila največ - *naturalia magistra vitae* - narava je bila zanj učiteljica življenja.